

ԽՈՒՄԻՆԱՀԱՅ „ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՆ ՃԱԿԱՏ“ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹՅԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՔԱՐՏՈՒՂԱՐ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ՊԱՊՈՅԱՆԸ ԵՐԵՎԱՆՈՒՄ

այիսի 20-ին Բուխարեստից Երևան ժամանեց ռումինահայ «Հայաստանեան Ճակատ» հայրենասիրական կազմակերպության Կենտրոնական Վարչության ընդհանուր քարտուղար և «Հայաստանեան Ճակատ» թերթի խմբագիր Հարովյուն Պապոյանը:

Երևանում Հ. Պապոյանը այցելեց քաղաքի տեսարժան վայրերը, արդյունաբերական, կուլտուր-լուսավորական ու գիտական հաստատությունները՝ Ալ. Մյասնիկյանի անվան Պետական Հանրային դրաղարանը, Մատենադարանը, Կերպարվեստի և Պատմական թանգարանները, Կրուպսկայայի անվան դպրոցը, № 3 մանկապարտեզը, Պիոներների պալատը, Վ. Մ. Մոլոտովի անվան Պետական համալսարանը, Բժշկական ինստիտուտը, Կոշիկի № 1 Ֆաբրիկան, «Արարատ» գործարանը, Ներկա եղալ Սունդուկյանի անվան պետական դրամատիկ թատրոնի, Մպենդիարյանի անվան օպերայի և բալետի պետական թատրոնի, Երաժշտական կոմբեդիայի թատրոնի ներկայացուցիչներին և Հայֆիլհարմոնիայի համերգներին:

Հ. Պապոյանն այցելեց նաև ռումինահայ հայրենադարձների բնակարանները, ծանոթացավ նրանց աշխատանքի ու կյանքի պայմաններին, զրույցներ ունեցավ բազմաթիվ հայրենադարձների հետ:

Հ. Պապոյանը եղավ նաև էջմիածնում, Զըվարթնոցում, Սևանում, Քանաքեռի հիդրոէլեկտրակայանում, Բերիայի ջրջանի Շահումյանի անվան կոլխոզում, Մետաքսա-

գործվածքային ու Տեքստիլ ֆաբրիկաներում, Արզնի կուրորտում:

Հունիսի 6-ին Հ. Պապոյանը մեկնեց Ռումինիա:

Մեկնելուց առաջ Հ. Պապոյանը թողեց հետևյալ գրավոր տպավորությունները մամուլում հրապարակելու համար:

— Ես հիացմունքով դիտեցի մեր հայրենիքի՝ Սովետական Հայաստանի գեղեցկություններն ու հպարտությամբ, հոգեկան անխառն հրճվանքով ծանոթացա անոր արտակարգ նվաճումներուն՝ արվեստի, մշակութային, գյուղատնտեսության ու ճարտարարվեստի բոլոր մարզերուն մեջ:

Ես տեսա Երևանը, տեսա անոր ճարտարապետական կոթողները, հայկական գեղեցիկ տուֆե կերտած բազմահարկ շենքերը, օպերայի հոյակապ թատրոնը, պիոներների պալատը, մանկական երկաթուղին, «Մոսկվա» կինո-թատրոնը:

«Խսկական եվրոպական քաղաք մը», — պիտի ըսեին ուրիշները:

Ո՛չ, իսկական սովետական քաղաք մըն է մեր մայրաքաղաքը: Մեծ իր ճարտարարվեստական հսկաներով, մեծ իր գիտական ուսումնական բազում հիմնարկներով, արդիական բուժարաններով, հոյաշեն թատրոններով, հարուստ մատենադարանով ու թանգարաններով, հայկական ճարտարապետության գլուխ-գործոց պալատներով, լայն ասֆալտապատ պողոտաներով ու հրապարկներով, գեղատեսիլ այգիներով ու պարկերով:

Մեծ իր շունչով ու երկնասլաց թռիչքով։
 Ես տեսա Քանաքեռի հոյաշեն հիդրոկա-
 յանը, որ էլեկտրական էներգիա կմատակա-
 րարե հանրապետության արդյունաբերական
 ու այլ կառուցումներուն, եղա Արզնի հան-
 քային ջրերը։ Բազմաթիվ արդիական լողա-
 րաններով, բուժարանով, բժիշկներով, մա-
 քուր ննջարաններով, կինո-թատրոններով,
 ճաշարաններով օժտված արդիական բուժ-
 հանգստյան կայան մըն է Արզնին, Զանգվի
 մոզական գեղեցկությամբ ձորին մեջ։

Ես բազմաթիվ հանդիպումներ ունեցա ռու-
 մինահայ ու նաև բուլղարահայ հայրենա-
 դարձներու հետ։ Այցելեցի նրանց նորակա-
 ռույց բնակարանները։ Տեսա նրանց իրենց
 աշխատանքի վայրում։ Նրանք հասեր են ի-
 րենց մուրագին։

Սովետական հայրենիքի մեջ բոլոր հայ-

րենադարձները տեղավորվել, բոլորը աշխա-
 տանք ու պաշտոններ են ստացել ու կաշխա-
 տեն։ Բոլոր հայրենադարձներու դպրոցահա-
 սակ երեխաները կսորվին սովետական հիա-
 նալի դպրոցներում. պատանիներն շատերը
 կուսանին բարձրագույն ուսումնական հաս-
 տատություններում։

Հայրենադարձները, որոնցմե շատերը ուս-
 ման գերազանցիկներ են արդեն, հիացմուն-
 քով ու երախտագիտությամբ կդրվատեն կա-
 ռավարության հոգատարությունը։

Սովետական իշխանությունը մի անգամ ևս
 համոզեց ինձ, որ ինչպես երեկ, նույնպես և
 այսօր իզուր պիտի անցնին իմպերիալիստ-
 ներու հետպատերազմյան բոլոր գալարում-
 ներն ու դավադրական ծրագիրները։ Վերջ-
 նական հաղթանակը պիտի մնա սովետական
 ու առաջադիմական ժողովուրդներու կողմը։

ՀԱՐ. ՊԱՊՈՅԱՆ

